

Sygn. akt **IV K 66/16**

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Chodkiewicz

Protokolant: B. K.

w obecności Prokuratora Magdaleny Szymańskiej

po rozpoznaniu w dniach 30.06., 26.08. i 26.09.2016 r. sprawy:

K. S. (S.)

urodz. (...) w O.

syna Z. i J.

skazanego prawomocnymi wyrokami, które podlegają wykonaniu:

I. **Sądu Rejonowego w Z.** z dnia 18.12.2008 r., sygn. akt **II K 517/08** (wyrok łączny) obejmujący wyroki:

a). Sądu Rejonowego w Z. z 16.02.2004 r. sygn. akt VII K 968/03 i z 5.04.2004 r. sygn. akt VII K 33/04 na karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności,

b). Sądu Rejonowego w Z. z 8.11.2005 r. sygn. akt VII K 645/05, z 29.05.2006 r. sygn. akt II K 20/06 i z 28.06.2006 r. sygn. akt II K 853/05 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności,

c). Sądu Rejonowego w Z. z 12.10.2006 r. sygn. akt II K 306/06, z 23.07.2007 r. sygn. akt VII K 112/05 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

II. **Sądu Okręgowego w G.** z dnia 18.07.2012 r., sygn. akt **IV K 77/12**, zmienionym wyrokiem **Sądu Apelacyjnego w K.** z dnia 11.10.2012 r., sygn. akt **II Aka 412/12** za przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art. 148 §1 kk w zw. z art. 156 §1 pkt 2 kk przy zast. art. 11§2 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności,

III. **Sądu Rejonowego w Z.** z dnia 08.12.2015 r., sygn. akt **VII K 465/15** za przestępstwo z art. 280 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 05.04.2015r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

orzeka :

1. na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 568a § 1 pkt 2 kpk łączy wyżej opisane w punktach: I (odnośnie kary łącznej opisanej w podpunkcie c.) i II wyroki i orzeka wobec skazanego **K. S.** karę łączną 6 (sześć) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 577 kpk ustala, iż zaliczeniu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w **pkt 1** podlega okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Z. sygn. akt II K 517/08 od 18.05.2010 r. do 18.04.2011 i w sprawie Sądu Okręgowego w G. sygn. akt IV K 77/12 od 27.12.2011 r. do nadal,

3. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

4. na mocy art. 572 kpk w zw. z art. 85 § 3 kk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym, wyroku Sądu Rejonowego w Z. z dnia 08.12.2015 r. sygn. akt VII K 465/15;

5. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 66/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, iż K. S. został skazany prawomocnymi wyrokami, które podlegają wykonaniu:

I. **Sądu Rejonowego w Z.** z dnia 18.12.2008 r., sygn. akt **II K 517/08** (wyrok łączny) obejmujący wyroki:

a). Sądu Rejonowego w Z. z 16.02.2004 r. sygn. akt VII K 968/03 i z 5.04.2004 r. sygn. akt VII K 33/04 na karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności,

b). Sądu Rejonowego w Z. z 8.11.2005 r. sygn. akt VII K 645/05, z 29.05.2006 r. sygn. akt II K 20/06 i z 28.06.2006 r. sygn. akt II K 853/05 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności,

c). Sądu Rejonowego w Z. z 12.10.2006 r. sygn. akt II K 306/06, z 23.07.2007 r. sygn. akt VII K 112/05 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

II. **Sądu Okręgowego w G.** z dnia 18.07.2012 r., sygn. akt **IV K 77/12**, zmienionym wyrokiem **Sądu Apelacyjnego w K.** z dnia 11.10.2012 r., sygn. akt **II Aka 412/12** za przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art. 148 §1 kk w zw. z art. 156 §1 pkt 2 kk przy zast. art. 11§2 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności,

III. **Sądu Rejonowego w Z.** z dnia 08.12.2015 r., sygn. akt **VII K 465/15** za przestępstwo z art. 280 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 05.04.2015r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r. poz. 396) przepisów znowelizowanego art. 85 § 1 k.k. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wskazać należy, iż ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r., a wobec skazanego K. S. ostatni z wyroków - Sądu Rejonowego w Z. z dnia 8.12.2015 r., sygn. akt VII K 465/15 - uprawomocnił się w dniu 16.12.2015 r. roku, a zatem po dniu wejścia w życie w/w ustawy. W związku z powyższym zastosowanie znajdzie treść przepisów art. 85 k.k. po nowelizacji, chyba, że ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla skazanego (reguła wyrażona w art. 4 § 1 k.k.). Na gruncie powszechnie przyjętej wykładni uznaje się bowiem, że orzekaniem w rozumieniu art. 4 § 1 kk jest także orzekanie o karze łącznej, czy to w wyroku skazującym, czy w wyroku łącznym (Nowelizacja prawa Karnego 2015. Komentarz pod red. Włodzimierza Wróbel Kraków 2015 str. 911 i 914). Dokonując komparacji obu ustaw w kontekście sytuacji skazanego K. S. zdaniem Sądu zastosować należało nowe przepisy, albowiem ustawa obowiązująca poprzednio nie jest dla niego względniejsza.

Mając na uwadze ustawowe granice kary łącznej (przy uwzględnieniu art. 4 § 2 kk - vide Włodzimierz Wróbel w: Nowelizacja prawa karnego 2015, Komentarz pod red. Włodzimierza Wróbla, str.913-915 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 12.11.2015 r. sygn. akt II AKa 406/15) i przesłanki wymiaru kary łącznej w tym zbiegu przestępstw, tj. związek podmiotowo - przedmiotowy przestępstw tworzących zbieg oraz cele kary łącznej, wymierzenie nowej kary łącznej na podstawie przepisów obowiązujących poprzednio, nie stworzyłoby sytuacji korzystniejszej dla skazanego, niż wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu przepisów obowiązujących obecnie. Przyczyną powyższego jest przede wszystkim wielość skazań K. S. - której znaczna część, figurująca w karcie karnej została wykonana.

I tak, po myśli nowych przepisów węzłem kary łącznej należałoby objąć jedynie te skazania, które podlegają wykonaniu w części lub w całości. Te ostatnie wymogi spełnia: kara 2 lat pozbawienia wolności orzeczona w sprawie VII K 112/05, a objęta wyrokiem łącznym wydanym w sprawie II K 517/08 (w zakresie kary łącznej opisanej w podpunkcie c) oraz kara orzeczona wyrokiem w sprawie IV K 77/17, jako kary podlegające wykonaniu.

W świetle art. 85 § 1 kk warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85 § 2 kk). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 § 3 kk). Po przeanalizowaniu dat popełnienia czynów przez skazanego, Sąd uznał, iż w przypadku skazanego sytuacja opisana w § 3 cytowanego przepisu zachodzi w stosunku do podlegającej wykonaniu kary Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt VII K 465/15. Skazany bowiem dopuścił się czynu osądzonego tym orzeczeniem – w dniu 5.04.2015 r. - w okresie, gdy do wykonania wprowadzono mu karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt 77/12 (początek tej kary nastąpił w dniu 27.12.2011 r., a jej koniec określono na dzień 25.12.2016 r. Dlatego też Sąd połączył skazanemu kary podlegające (choćby częściowo) wykonaniu, z wyłączeniem kary wynikającej z ostatniego chronologicznie wyroku, umarzając w konsekwencji postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego tą karę.

Kierując się dyrektywami określonymi w art. 86 § 1 § 4 kk w omawianym powyżej zbiegu przestępstw Sąd mógł wymierzyć K. S. karę łączną w granicach od najwyższej z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegających łączeniu tj. od 5 lat pozbawienia wolności do ich sumy tj. kary 7 lat pozbawienia wolności.

Uwzględniając ustawowe granice i przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył K. S. karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Podejmując decyzję w przedmiocie ukształtowania wymiaru kary łącznej w oparciu o zasadę kumulacji, absorpcji bądź asperacji.

Wskazać należy, iż orzekając karę łączną na nowych zasadach, zgodnie z art. 85a k.k., Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Cytowany przepis nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a z kolei użycie zwrotu "przede wszystkim" pozwala stosować dotychczasowy pogląd doktryny i judykatury, a zatem o zastosowaniu zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji decyduje określenie bliskości związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny (tak też Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 12.04.2016 r., sygn. akt II AKa 25/16 oraz Komentarz do Kodeksu Karnego pod redakcją naukową Marka Mozgawy wyd. Wolters Kluwer Warszawa 2015 str. 257 i nast.).

Określając bliskość związku przedmiotowo - podmiotowego łączącego analizowane czyny oraz dzielący je odstęp czasowy Sąd doszedł do przekonania, że czyny tworzące zbieg przestępstw charakteryzuje znaczny dystans czasowy (VII K 112/05 - czyn popełniony w dniu 19.01.2005 r.; IV K 77/12 - czyn popełniony w dniu 27.12.2011 r.) i nie sposób przyjąć bliską więź podmiotowo - przedmiotową, skoro zostały one wymierzone w różne dobra oraz popełnione na szkodę różnych osób.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że wykluczonym w przypadku skazanego jest wymierzenie kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji - polegającą na wymierzeniu (dopuszczalnej) karą najniższej - która jest zasadą adekwatną dla tych zbiegów przestępstw, które cechuje bliski związek podmiotowo-przedmiotowy oraz temporalny. Tak, też wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 stycznia 2013 r., III KK 346/12, gdzie stwierdził, że brak ścisłego związku czasowego i podmiotowo - przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej.

Podobnie, brak podstaw, ku temu, by zastosować drugą ze skrajnych reguł, przy wymierzeniu kary łącznej, polegającą na zsumowaniu kar łączonych, tj. zasadę kumulacji. Istotnie, już z samej opinii dotyczącej skazanego (opinii z Zakładu Karnego w R. z dnia 2 sierpnia 2016 r. /k. 47- 49/) wynika, że jego zachowanie zarówno w warunkach przed osadzeniem, jak i w okresie jego pozostawania w warunkach izolacji więziennej nie jest wolne od zastrzeżeń. Niemniej jednak, ta sama opinia wskazuje, iż postawa K. S. zasługiwała w przekonaniu funkcjonariuszy służby więziennej także na nagrody regulaminowe. Nie umknęło nadto, oceniającemu skazanego, iż osadzony zasadniczo przestrzega regulaminu porządkowego, nie stosuje rozwiązań siłowych, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Z powierzonych mu zadań wywiązuje się właściwie. Tym samym, nie sposób przypisać mu totalną demoralizację.

W konsekwencji, Sąd wymierzył skazanemu karę w oparciu o zasadę asperacji, polegającej na wypośrodkowaniu kary. Wymierzona kara jednak, zbliżona jest w swoim wymiarze do kary wymierzonej na zasadzie kumulacji.

Nie negując pozytywnego aspektu opinii skazanego z zakładu karnego, nie można bowiem tracić z pola widzenia całokształtu okoliczności rzutujących na sytuację prawno-karną K. S.. Ta natomiast zdominowana jest przez wielość skazań (figurujących w karcie karnej). Co więcej, nie bez znaczenia pozostaje ciężar gatunkowy popełnionych przestępstw. Koncentrując się już li tylko na czynach pozostających w zbiegu zauważyć można, iż skazany dopuścił się nie tylko zwykłej kradzieży mienia (VII K 112/05), ale przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu, znamiennego skutkiem stypizowanym w art. 156 §1 pkt 2 oraz usiłowania zabójstwa (IV K 77/12).

Dodać wypada, że miarkując karę łączną Sąd uwzględnił także cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając skazanemu karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd ważył w końcu przesłankę prognostyczną, bacząc, aby orzeczona kara łączna spełniała jej decydujące znaczenie, to jest prewencyjny charakter oddziaływania kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu K. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie :Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt II K 517/08 od 18.05.2010 r. do 18.04.2011 i Sądu Okręgowego w G. o sygn. akt IV K 77/12 od 27.12.2011 r. do nadal.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego - na zasadzie art. 624 §1 kpk - obciążając nimi Skarb Państwa, uznając że obciążanie nimi skazanego, w jego obecnej sytuacji, byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Zdolności zarobkowe skazanego - pozostającego w warunkach zakładu karnego - są ograniczone. Zresztą, jak wynika z treści opinii, nie pracuje, pomimo deklarowanej chęci podjęcia zatrudnienia.